

Republika Hrvatska
Općinski sud u Gospiću
Trg Alojzija Stepinca 3
53000 Gospić

Poslovni broj Psp-4/2022-49

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Općinski sud u Gospiću po sucu Mirjani Kosanović kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja 1. Srećka Škreblina iz Zagreba, Križajeva ulica 2, OIB: 23950456597 i Žarka Škreblina iz Zagreba, Križajeva ulica 2, OIB: 32198436405 oboje zastupani po punomoćniku Marku Kadliku, odvjetniku u Ninu, Dalmatinska ulica 6 protiv tuženika VEGIUM d.o.o. za gospodarenje nekretninama i turistička agencija sa sjedištem u Karlobagu, Obala Vladimira Nazora 7, OIB: 77465071491 zastupanog po punomoćniku Petru Tomljanoviću, odvjetniku u Senju, Silvija Strahimira Kranjčevića 3/d, zbog smetanja posjeda, nakon glavne i javne rasprave zaključene 25. rujna 2026. i nakon objave 12. listopada 2026.

r i j e š i o j e :

I. Djelomično se usvaja tužbeni zahtjev tužitelja te se utvrđuje da je tuženik smetao tužitelje u njihovom posljednjem mirnom posjedu nekretnine upisane kod Općinskog suda u Gospiću, Zemljišnoknjižni odjel Gospić, k.o. Cesarica Nova, zk. ul. 3697, kčbr. 5867 na način da je prilikom izvođenja radova u siječnju 2022. oštetio stepenište koje se dijelom nalazi na navedenoj nekretnini.

II. U preostalom dijelu tužbenog zahtjeva kojim tužitelji traže utvrđenje da je tuženik srušio podzid koji je pripadao tužiteljima, posjekao i raskrčio zelenilo na nekretnini tužitelja, srušio stepenište u cijelosti te uklonio cisternu tužitelja koja je služila za sakupljanje kišnice, tužbeni zahtjev se odbija kao neosnovan.

III. Odbija se u cijelosti kao neosnovan tužbeni zahtjev kojim tužitelji traže da se tuženiku naloži uspostava prijašnjeg posjedovnog stanja na način da sazida novi podzid na mjestu gdje je stajao srušeni podzid, da ponovno zasadi zelenilo koje je posjekao i raskrčio, da sazida novo stepenište na mjestu gdje je stajalo srušeno stepenište te da vrati nazad cisternu tužitelja koja je sakupljala kišnicu na mjesto gdje se nalazila prije čina smetanja posjeda.

IV. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev kojim tužitelji traže zabranu tuženiku svakog daljnjeg takvog ili sličnog smetanja odnosno uznemiravanja tužitelja u njihovom posjedu.

V. Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljima trošak parničnog postupka u iznosu od 27,75 EUR, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelji su u tužbi od 25. veljače 2022. naveli da su suvlasnici svaki u $\frac{1}{2}$ suvlasničkog dijela nekretnine kčbr. 5867 upisane kod Općinskog suda u Gospiću, Zemljišnoknjižni odjel Gospić, k.o. Cesarica Nova koja se u naravi sastoji od dvorišta i zgrade površine 22 m² te da se nalaze u posjedu navedene nekretnine. Navode da je tuženik prilikom izvođenja radova radi proširenja pristupnog puta samovlasno izmijenio postojeće posjedovno stanje kojom prilikom je srušio podzid koji je pripadao tužiteljima i ušao u njihovu nekretninu približno 40 cm, posjekao i raskrčio zelenilo čime je kuća postala vidljiva s magistralne ceste, srušio stepenište i uklonio cisternu za sakupljanje kišnice. Također je barku tužitelja izvukao s njihove nekretnine i ostavio je uz magistralnu cestu. Tužitelji su predložili očevid na licu mjesta, uvid u fotodokumentaciju i saslušanje svjedoka Damira Žuženića, Petra Milinovića i Sanje Štrkalj Milinović, zakonske zastupnice tuženika Lucije Tomljenović i tužitelja. Smatraju da je opisanim samovlasnim postupanjem izmijenjeno ranije faktično posjedovno stanje i ograničen njihov posjed nekretnine u punom opsegu te da im je time nastala imovinska šteta jer će biti potrebno poduzeti radove radi uspostave prijašnjeg stanja. Ističu da je tuženik pritom postupao bez njihove suglasnosti, najave ili prethodne obavijesti. Stoga traže da sud zaštiti njihov posjed tako da tuženiku naloži uspostavu prijašnjeg posjedovnog stanja na njihovoj nekretnini te mu zabrani svako daljnje uznemiravanje njihova posjeda. Uz tužbu tužitelji su dostavili izvadak iz BZP-a i fotografije spornih nekretnina.

2. U odgovoru na tužbu tuženik se protivio tužbi, tužbenom zahtjevu i svim navodima tužitelja i prvenstveno istaknuo da se radnje opisane u tužbi ne mogu smatrati samovlasnim smetanjem posjeda u smislu članka 20. stavka 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ 91/1996., 68/1998., 137/1999., 22/2000., 73/2000., 114/2001., 79/2006., 141/2006., 146/2008., 38/2009., 153/2009., 90/2010., 143/2012., 152/2014., 81/2015. i 94/2017. - dalje u tekstu: ZVDSP) jer su poduzete radi održavanja i proširenja pristupnog puta koji predstavlja javno dobro u općoj uporabi. Predmetni pristupni put odnosno nerazvrstana cesta nalazi se na kčbr. 5866 k.o. Cesarica Nova, a Općina Karlobag ovlaštena je upravljati tom cestom temeljem Zakona o cestama. Dakle, riječ je o javnom dobru izvan pravnog prometa na kojem se ne mogu stjecati stvarna prava niti ostvarivati posjedovna zaštita na način kako to traže tužitelji. Tuženik ističe da tužitelji nisu dokazali da je bilo koji dio predmetne nekretnine izgubio status javnog dobra niti da su na tom dijelu stekli pravo vlasništva. Radovi održavanja nerazvrstane ceste koje tužitelji smatraju činom smetanja posjeda predstavljaju radnje dopuštene zakonom. Budući da je predmetna cesta bila izgrađena i proglašena javnim dobrom prije stjecanja vlasništva i predaje u posjed susjedne nekretnine tužiteljima, tuženik ističe i prigovor apsolutne nenadležnosti suda te predlaže odbacivanje tužbe i naknadu parničnog troška. Kao dokaze tuženik predlaže uvid u vlasnički list za kčbr. 5866 k.o. Cesarica Nova, očevid na predmetnoj nekretnini, geodetsko vještačenje, saslušanje zakonskog zastupnika tuženika i svjedoka. Podredno, tuženik je istaknuo prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja jer nisu dokazali da su bili posljednji mirni posjednici kčbr. 5867 jer vlasnički list predstavlja dokaz vlasništva, ali ne i dokaz posljednjeg mirnog posjeda koji je u sporu zbog smetanja posjeda potrebno posebno dokazati. Budući da tužitelji nisu ponudili odgovarajuće dokaze o posljednjem mirnom posjedu, tuženik je predložio

odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti. Tuženik nadalje ističe i prigovor promašene pasivne legitimacije budući da je naloge za izvođenje radova na nerazvrstanoj cesti izdavala Općina Karlobag kao zakonski ovlaštenik za upravljanje javnim dobrom, a ne tuženik. U tu svrhu tuženik je predložio saslušanje zakonske zastupnice tuženika Lucije Tomljenović i svjedoka Borisa Smojvera. Konačno, tuženik, opreza radi, ističe prigovor prekluzije prava tužiteljice na zaštitu zbog smetanja posjeda pozivajući se na odredbu članka 21. stavka 2. i 3. ZVDSP-a u vezi s odredbom članka 439. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ 53/1991., 91/1992., 58/1993., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 02/2007., 84/2008., 96/2008., 123/2008., 57/2011., 148/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023. i 146/2025. - dalje u tekstu: ZPP) zbog isteka zakonom propisanih rokova za podnošenje tužbe. Uz odgovor na tužbu tuženik je priložio izvadak iz BZP-a.

3. U očitovanju na odgovor na tužbu tužitelji su ustrajali na tužbenom zahtjevu i svim navodima i dokaznim prijedlozima iz tužbe od 25. veljače 2022. Osporavaju tvrdnju tuženika da rušenje podzida i sječa zelenila ne predstavljaju samovlasno smetanje posjeda i ističu da tuženik nije obrazložio na temelju kojih bi zakonskih odredbi takve radnje bile dopuštene. Tvrdi da je prilikom izvođenja radova radi proširenja pristupnog puta tuženik srušio podzid koji je pripadao tužiteljima te je pristupni put proširio za približno 40 cm ulaskom u njihovu nekretninu. Time je samovlasno izmijenio postojeće faktično posjedovno stanje. Tužitelji posebno ističu da je pristupni put prema Prostornom planu Ličko-senjske županije predviđen u širini od 3,5 m dok ga je tuženik na terenu proširio na približno 6 m pri čemu je zahvatio i dio nekretnine tužitelja. Stoga, prema navodima tužitelja, radovi nisu bili provedeni na temelju zakona niti u skladu s prostornim i građevinskim propisima. Tužitelji osporavaju i prigovore tuženika o nenadležnosti suda i promašenoj pasivnoj legitimaciji. Smatraju da je tuženik, kao trgovačko društvo koje je neposredno izvodilo radove, pasivno legitimiran u ovom sporu te da se radi o zaštiti posjeda. Činjenica da je Općina Karlobag izdavala naloge za radove ne oslobađa tuženika odgovornosti za postupanje protivno propisima i pravilima struke. Tužitelji ističu da je tuženik bio dužan odbiti izvršenje eventualnog naloga koji bi bio protivan propisima. Tvrdi da su posljednji mirni posjednici nekretnine kčbr. 5867 k.o. Cesarica Nova te da su stoga aktivno legitimirani za podnošenje tužbe radi zaštite posjeda. U tu svrhu predlažu saslušanje ranije predloženih svjedoka kao i svjedokinje Helene Škreblin te su u spis dostavili prijepis posjedovnog lista za kčbr. 5867 iz kojeg proizlazi da su upravo tužitelji evidentirani kao posljednji mirni posjednici. Slijedom navedenog, tužitelji su predložili donošenje rješenja kojim se njihov tužbeni zahtjev u cijelosti usvaja uz obvezu tuženika na naknadu parničnog troška.

4. Rješenjem suda poslovni broj Psp-4/2022-10 od 13. lipnja 2022. odbijen je kao neosnovan prigovor apsolutne nenadležnosti koji je istaknuo tuženik. Rješenje je postalo pravomoćno 4. travnja 2024.

5. U podnesku od 20. lipnja 2022. tuženik je istaknuo da tužitelji u tužbi nisu naveli vrijeme počinjenja navodnog smetanja posjeda niti vrijeme kada su za njega saznali. Tuženik je ponovno istaknuo da su svi radovi izvedeni isključivo na pristupnom putu koji predstavlja javno dobro u općoj uporabi i na kojem se ne mogu stjecati stvarna prava. Istaknuo je da tužitelji nisu dokazali da je predmetni put izgubio status javnog dobra niti da su na njemu stekli pravo vlasništva. Također je naveo da je rok za podnošenje prijave i prigovora u ispravnom postupku za obnovljenu zemljišnu knjigu

k.o. Cesarica Nova istekao 5. studenoga 2020. Slijedom toga predložio je odbiti tužbu i tužbeni zahtjev te tužiteljima naložiti naknadu troškova postupka. Uz podnesak je tuženik dostavio oglas Općinskog suda u Gospiću od 23. rujna 2020. o otvaranju nove zemljišne knjige za k.o. Cesarica Nova i provođenju ispravnog postupka kojim su zainteresirane osobe pozvane da do 5. studenoga 2020. podnesu prijave za upis ili prigovore postojećim upisima.

6. Radi utvrđenja činjeničnog stanja sud je proveo dokazni postupak tijekom kojeg je proveden očevid na predmetnoj nekretnini uz sudjelovanje geodetskog vještaka, uvid i čitanje dokumentacije iz spisa te saslušanje tužitelja, zakonske zastupnice tuženika i svjedoka.

7. Na očevidu održanom u prisutnosti stranaka i geodetskog vještaka tužitelj Žarko Škreblin je pokazao stepenište od ceste prema kčbr. 5867 i terasi ispred kuće, potporni zid uz pristupnu cestu na kčbr. 5866 koji je, prema njegovim navodima, bio zatrpan, kao i stepenište koje se preko kčbr. 5864 spušta prema magistralnoj cesti na kčbr. 5876. Prema iskazu tužitelja, ispod tog stepeništa nalazila se cisterna dimenzija 2 x 1 m. Vještak je navedene položaje označio na terenu i snimio GPS uređajem.

7.1. Punomoćnik tuženika ustrajao je na prigovoru nedostatka aktivne legitimacije navodeći da tužitelji nisu vlasnici niti posjednici označenih mjesta navodnog smetanja kao ni kčbr. 5867 koja je upisana na Sanju Štrkalj Milinović. Također je istaknuo da se pozicije navodnog smetanja nalaze na području javnog dobra na kojem ne mogu postojati stvarna prava ni posjed. Ponovio je i prigovor da u tužbi nisu navedeni datum i vrijeme počinjenja smetanja posjeda.

7.2. Tužitelji su odgovorili da posjed predstavlja faktično, a ne stvarno stanje te da vlasništvo nije odlučno u sporu zbog smetanja posjeda.

7.3. U pisanom nalazu i mišljenju geodetski vještak naveo je da je na licu mjesta identificirao kčbr. 5867 k.o. Cesarica Nova te prema iskazu 2. tužitelja Žarka Škreblina GPS uređajem snimio sve relevantne položaje koje je prikazao na skici lica mjesta i fotografijama. Na skici je potporni zid uz lijevi rub ceste označen točkama E-O dok je stepenište prema kući tužitelja označeno točkama A-D. Utvrđeno je da se približno polovica tog stepeništa nalazi u pojasu ceste, a druga polovica na kčbr. 5867 dok se ograda na vrhu stepenica nalazi na kčbr. 5867. Vještak je prikazao i stepenište koje se od magistralne ceste DC-8 na kčbr. 5876 proteže preko kčbr. 5864 i 5866. Prema iskazu tužitelja, na kčbr. 5864 nalazila se cisterna za vodu površine približno 2 x 1 m čiji je položaj vještak snimio GPS uređajem i označio na skici. Također je prikazan dio stepeništa koji je, prema navodima tužitelja, bio zatrpan i ranije povezivao kčbr. 5866 s postojećim stepeništem prema magistrali. Na fotografijama su prikazani stepenište prema kući, njegov dio koji se nalazi na kčbr. 5867, navodni potporni zid uz cestu, nasipani odnosno zatrpani dio, stepenište prema magistrali, zatrpani nastavak stepeništa te položaj navodne cisterne. Oznake na fotografijama odgovaraju oznakama na skici lica mjesta radi lakše usporedbe.

8. Svjedokinja Helena Škreblin, supruga drugo tužitelja, iskazala je da su tužitelji i pok. Petar Milinović predmetno zemljište koristili kao vrt, voćnjak i prostor za parkiranje pri čemu je uz cestu postojala ograda. Navela je da je na zemljištu od njezina dolaska 2009. postojao potporni zid, stepenište i cisterna za vodu. U siječnju 2022.

Petar Milinović obavijestio je njezinog supruga da se na zemljištu izvode radovi bagerima. Nakon što je nekoliko mjeseci kasnije došla na lice mjesta, zatekla je proširenu cestu, srušenu ogradu i potporni zid, zatrpano stepenište, uništen voćnjak i srušenu cisternu. Navela je da je radove izvodio tuženik te da tužitelji prije radova nisu dobili nikakvu obavijest niti naknadu. Prema njezinu iskazu, predmetni put je 2020. evidentiran kao javna cesta, a koristili su ga uglavnom određeni susjedi i tužitelji.

9. Svjedok Boris Smojver iskazao je da poznaje tužitelje i predmetno područje te da je Općina Karlobag osnivač društva tuženika Vegium d.o.o. Potvrdio je da su se radovi izvodili u siječnju 2022. na temelju naloga Općine Karlobag i da je radove, osim asfaltiranja, izvodio tuženik. Naveo je da je postojeći put bio makadamski, s dvije betonske trake, te da su se radovi izvodili na već izvedenom putu. Prema njegovu iskazu, prije radova nije bilo geodetskog označavanja jer se radilo o malom putu. Naveo je da nije primijetio veće štete na imovini tužitelja osim jedne oštećene stepenice koja je naknadno popravljena. Nije vidio oštećenu cisternu i barku. Također je potvrdio da drugi vlasnici nisu bili obaviješteni o izvođenju radova. Istaknuo je da je predmetni put kao javno dobro bio upisan u zemljišne knjige 2019. te da je na njemu javna rasvjeta postojala već godinama. Prema njegovom iskazu, put je postojao najmanje od 2013. i nije bilo potpornog zida, već samo betonske trake.

10. Tužitelj Žarko Škreblin ostao je pri navodima iz tužbe te je iskazao da je za radove saznao od pok. Petra Milinovića u drugoj polovici siječnja 2022. Nakon nekoliko dana došao je na predmetnu lokaciju i zatekao prošireni put, posječeno zelenilo i izvedene radove. Naveo je da je ranije postojao puteljak širine približno 2,5 - 3 m s dvije betonske trake, dok je nakon radova bio širok približno 5 - 6 m. Istaknuo je da je srušen potporni zid, oštećeno i djelomično zatrpano stepenište, posječeno zelenilo te uklonjena odnosno zatrpana cisterna za kišnicu koja se nalazila na kčbr. 5864. Prema njegovom iskazu, stepenište je postojalo još prije nego što je njegova teta 1974. kupila posjed. Naveo je da tuženik prije izvođenja radova nije obavijestio tužitelje i da su radnici tuženika na mjestu radova potvrdili da moraju nastaviti s radovima. Jedna stepenica i dio zida naknadno su popravljani, ali prema njegovu iskazu nisu vraćeni u prijašnje stanje. Tužitelj je također naveo da je rasvjeta uz cestu postojala ranije dok je na spornom putu postavljena kasnije.

11. Zakonska zastupnica tuženika Lucija Tomljenović iskazala je da je Općina Karlobag dala nalog za uređenje postojeće ceste zbog njezinog lošeg stanja te da je tuženik bio samo izvođač radova. Radovi su započeli u siječnju 2022., nakon blagdana, a Općina je nakon njihova izvršenja platila račun. Navela je da je djelatnicima Općina pokazala cestu i opseg radova te da u konkretnom slučaju nije pozivan geodet jer o tome odlučuje Općina kao naručitelj radova. Prema njezinom iskazu, tuženik je uređivao već postojeću cestu, čistio je, nasipavao tamponom i pripremao za prolaz stanovnika. Potvrdila je da je tijekom radova strojem oštećena jedna stepenica koja je potom sanirana dok joj druge štete nisu bile poznate. Također je navela da vlasnici susjednih nekretnina nisu bili posebno obaviješteni o izvođenju radova. Nije joj poznato tko je nakon radova izvršio asfaltiranje, a tuženik za asfaltiranje nije imao nalog Općine.

12. Analizom iskaza saslušanih svjedoka, tužitelja Žarka Škreblina i zakonske zastupnice tuženika Lucije Tomljenović proizlazi da među njihovim iskazima postoji suglasnost u pogledu osnovnih činjenica o spornom događaju. Prije svega, nesporno

je da su se u siječnju 2022. na predmetnom pristupnom putu izvodili radovi na cesti. Također je nesporno da je radove izvodio tuženik po nalogu Općine Karlobag koja je bila naručitelj radova dok je tuženik radove izvodio kao izvođač.

13. Nesporno je također da je prije izvođenja radova na predmetnoj trasi postojao pristupni put koji je bio u uporabi, a koji je, prema iskazima, imao znatno užu širinu i bio izveden kao makadamski put s dvjema betonskim trakama za kotače. Tu činjenicu potvrđuju tužitelj Žarko Škreblin, svjedok Boris Smojver i zakonska zastupnica tuženika koji su opisali postojeći put prije radova kao put s dvjema betonskim trakama. Nadalje, iz iskaza saslušanih svjedoka i stranaka proizlazi da su radovi obuhvaćali čišćenje i uređenje postojeće prometnice odnosno uklanjanje i ravnanje terena te nasipavanje i postavljanje tamponskog materijala.

14. Također je nesporno da je tijekom izvođenja radova došlo najmanje do oštećenja na stepenicama koje su se nalazile uz put. I sam svjedok Boris Smojver navodi da je jedna stepenica bila oštećena i da je kasnije popravljena što je potvrdila i zakonska zastupnica tuženika. Tužitelj Žarko Škreblin i svjedokinja Helena Škreblin iskazivali su o širem opsegu oštećenja stepenica odnosno zatrpavanju i oštećenju većeg dijela stepenica. Prema tome, sam događaj oštećenja jednog dijela stepenica nije sporan dok je sporan njegov opseg.

15. Nesporno je i da je tuženik izvodio radove na temelju naloga Općine Karlobag. Međutim, ta okolnost sama po sebi ne odgovara na pitanje je li tijekom izvođenja radova došlo do smetanja posljednjeg mirnog posjeda tužitelja, nego samo utvrđuje tko je radove naručio i tko ih je fizički izvodio. Iz iskaza nadalje proizlazi da prije početka radova tužitelji nisu obaviješteni o njihovom izvođenju.

16. Nadalje, iz iskaza svjedoka i stranaka proizlazi da je na predmetnom području postojala određena infrastruktura i objekti uz trasu puta s time da tužitelji posebno ističu postojanje potpornog zida, stepeništa i cisterne. Svjedok Helena Škreblin tvrdi da su ti objekti postojali još od njezina dolaska 2009. dok tužitelj Žarko Škreblin navodi da su stepenice postojale još prije kupnje nekretnine od strane njegove tete 1974. S druge strane, Boris Smojver tvrdi da na tom dijelu nije vidio potporni zid, već samo betonske trake, dok za cisternu navodi da je nije vidio.

17. Zakonska zastupnica tuženika nije osporila samo izvođenje radova niti činjenicu da je radni stroj zahvatio prostor uz put te je navela da joj nisu poznata druga oštećenja osim jedne oštećene stepenice. Stoga njezin iskaz u tom dijelu nije neposredno suprotan iskazima tužitelja, nego prvenstveno pokazuje da kao direktorica nije imala osobna saznanja o svim okolnostima na samom mjestu izvođenja radova.

18. Iz svega navedenog proizlazi da je prije siječnja 2022. postojao pristupni put; da je put bio u uporabi i imao postojeću trasu; da je u siječnju 2022. Općina Karlobag naručila radove na tom putu; da je radove uređenja i nasipavanja odnosno proširenja i poravnanja puta izvodio tuženik Vegium d.o.o.; da je tijekom izvođenja radova najmanje jedna stepenica bila oštećena; da je ta stepenica naknadno popravljena; da tužitelji nisu bili obaviješteni o izvođenju radova te da je tuženik radove izvodio po nalogu Općine Karlobag.

19. S druge strane, između iskaza ostaju sporna pitanja je li postojeća trasa puta radovima proširena na prostor koji su prije toga posjedovali tužitelji, kolika je bila širina puta prije i nakon radova, jesu li potporni zid, stepenice, cisterna i druga infrastruktura prije radova stvarno postojali na način kako ih opisuju tužitelji, jesu li ti objekti uklonjeni odnosno zatrpani upravo radovima tuženika te jesu li tužitelji prije izvođenja radova bili posljednji mirni posjednici prostora na kojem su radovi izvedeni.

20. U konačnoj ocjeni iskaza saslušanih svjedoka i stranaka sud je nespornim utvrdio da su u siječnju 2022. na predmetnom putu izvedeni građevinski radovi po nalogu Općine Karlobag, da je radove izvodio tuženik te da je postojeće stanje puta izmijenjeno, a najmanje jedna stepenica je pritom oštećena i naknadno popravljena. Stoga se spor između stranaka u najvećoj mjeri ne odnosi na pitanje jesu li radovi izvedeni i je li tijekom njih došlo do fizičkog zahvata u postojeće stanje, nego na opseg tog zahvata, njegov položaj u odnosu na posjed tužitelja i pitanje je li tim zahvatom došlo do protupravnog smetanja posljednjeg mirnog posjeda tužitelja.

21. Geodetskim vještačenjem utvrđeni su položaj kčbr. 5867, trasa pristupnog puta, stepenice, potporni zid i cisterna pri čemu je utvrđeno da se dio stepenica nalazi na kčbr. 5867, a dio u prostoru puta. Iskazi i geodetsko vještačenje i potvrđuju da je tijekom predmetnih radova došlo do fizičke izmjene postojećeg stanja na terenu.

22. Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja za pružanje posjedovne zaštite zbog navodnog samovlasnog smetanja njihovog posjeda nekretnine upisane u zk. ul. 3697 k.o. Cesarica Nova, kčbr. 5867, odnosno, prema činjeničnom opisu tužbenog zahtjeva, utvrđenje da je tuženik smetao tužitelje u njihovu posjedu na način da je srušio podzid, posjekao i raskrčio zelenilo, srušio stepenište te uklonio cisternu za sakupljanje kišnice. Tužitelji traže uspostavu prijašnjeg posjedovnog stanja obnovom podzida i stepeništa, ponovnom sadnjom zelenila i vraćanjem cisterne kao i zabranu svakog budućeg istovrsnog ili sličnog smetanja.

23. Prema tome, predmet spora je isključivo pitanje jesu li tužitelji bili posljednji mirni posjednici prostora koji je navodno zahvaćen radovima tuženika, je li došlo do čina smetanja njihova posjeda, je li taj čin bio samovlastan te, ako su ispunjene pretpostavke za zaštitu, postoji li mogućnost uspostave ranijeg posjedovnog stanja.

24. ZVDSP u članku 20. stavku 2. propisuje da je samovlasno smetanje posjeda kada netko posjedniku bez njegove volje oduzme posjed ili ga u posjedu uznemirava. Člankom 21. stavkom 1. propisano je da onaj koga drugi samovlasno smeta u posjedu ima pravo na zaštitu posjeda dok stavak 3. istog članka propisuje da to pravo prestaje protekom trideset dana od dana kada je smetani saznao za čin smetanja i počinitelja, a najkasnije protekom godine dana od nastalog smetanja. Člankom 22. stavkom 1. propisano je da posjednik kojemu je posjed samovlasno smetan može zahtijevati utvrđenje čina smetanja, uspostavu posjedovnog stanja kakvo je bilo u trenutku smetanja i zabranu takvog ili sličnog smetanja ubuduće. Stavkom 2. istoga članka određeno je da se zaštita pruža prema posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju, bez obzira na pravo na posjed, pravni temelj posjeda i poštenje posjednika.

25. Istovjetno proizlazi i iz članka 441. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ 53/1991., 91/1992., 58/1993., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 02/2007., 84/2008., 96/2008., 123/2008., 57/2011., 148/2011., 25/2013., 89/2014.,

70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023. i 146/2025. - dalje u tekstu: ZPP) prema kojem se raspravljanje u parnici zbog smetanja posjeda ograničava na raspravljanje i dokazivanje činjenica posljednjeg stanja posjeda i nastalog smetanja dok je isključeno raspravljanje o pravu na posjed, pravnoj osnovi, savjesnosti ili nesavjesnosti posjeda te zahtjevima za naknadu štete.

26. Sukladno članku 7. ZPP-a stranke su dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima ih utvrđuju dok prema članku 8. ZPP-a sud odlučuje koje će činjenice smatrati dokazanim na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno. Članak 219. ZPP-a propisuje procesnu obvezu stranaka u pogledu iznošenja činjenica i predlaganja dokaza, a člankom 221.a propisano je da, ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi određenu činjenicu, o njezinom postojanju zaključuje primjenom pravila o teretu dokazivanja.

27. U postupku je nesporno utvrđeno da su tijekom siječnja 2022. na predmetnom pristupnom putu izvedeni radovi. Nesporno je također da je radove izvodio tuženik VEGIUM d.o.o. po nalogu Općine Karlobag. To proizlazi iz iskaza Borisa Smojvera i zakonske zastupnice tuženika Lucije Tomljenović, a potvrđuju i navodi samih tužitelja. Zakonska zastupnica tuženika izričito je navela da je Općina Karlobag naručila i platila radove dok je VEGIUM bio izvođač.

28. Nadalje, iz svih relevantnih iskaza proizlazi da je na predmetnoj lokaciji prije radova postojao pristupni put koji je prema iskazima prije radova imao znatno užu trasu i bio izveden kao makadamski put s dvjema betonskim trakama za kotače. Tužitelj Žarko Škreblin naveo je da je put ranije bio širok približno 2,5 do 3 metra dok je nakon radova prema njegovom iskazu bio širok približno 5 - 6 metara. Svjedok Boris Smojver i zakonska zastupnica tuženika potvrdili su da je prije radova postojao put s dvjema betonskim trakama te da se na njemu interveniralo radi njegova uređenja.

29. Nesporno je nadalje da je tijekom izvođenja radova najmanje dio stepeništa bio oštećen. To potvrđuju i iskazi svjedoka tuženika. Boris Smojver naveo je da je vidio oštećenu jednu stepenicu, a Lucija Tomljenović potvrdila je da je radnim strojem oštećena jedna stepenica i da je naknadno popravljena. Tužitelj i svjedok Helena Škreblin, međutim, opisuju veći opseg oštećenja odnosno zatrpavanje i oštećenje stepenica. Dakle, sama činjenica oštećenja stepeništa tijekom radova nije sporna, ali je sporan opseg oštećenja i pitanje na kojem su dijelu zemljišta nastale njegove posljedice.

30. Za odluku u ovom predmetu osobito je značajno geodetsko vještačenje kojim je identificirana kčbr. 5867 te GPS-om i fotografijama evidentiran položaj objekata koje su tužitelji pokazali kao mjesta navodnog smetanja. Iz nalaza geodetskog vještaka proizlazi da se stepenice prema kući protežu tako da se jedan njihov dio nalazi na kčbr. 5867 dok se drugi dio nalazi u prostoru puta. Nasuprot tome, potporni zid označen točkama E-O nalazi se uz lijevi rub ceste odnosno u prostoru kčbr. 5866 dok je cisterna označena točkama R-U evidentirana na kčbr. 5864.

31. Upravo je identifikacija nekretnina bila odlučna za pravilnu ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva. Naime, tužitelji su tužbom kao predmet smetanja označili podzid, zelenilo, stepenište i cisternu. Nakon provedenog geodetskog

vještačenja za podzid i cisternu je utvrđen njihov položaj na drugim katastarskim česticama dok je kod stepenica utvrđeno da se one protežu djelomično preko kčbr. 5866, a djelomično preko kčbr. 5867. Dakle, jedino stepenište ima neposrednu vezu s kčbr. 5867.

32. U odnosu na kčbr. 5866, tijekom postupka je nesporno utvrđeno da ona u naravi predstavlja javno dobro u općoj uporabi odnosno pristupni put koji služi pješačkom i kolnom prometu. Izvedeni dokazi, osobito očevid, geodetsko vještačenje i iskazi, ne upućuju na to da je put izgubio svoju funkciju i svojstvo javnog dobra. Naprotiv, utvrđeno je da se i prije i nakon predmetnih radova koristio kao pristupni put te da i dalje služi prometu.

33. Prema članku 35. stavku 4. ZVDSP-a javna dobra u općoj uporabi namijenjena su uporabi svih, a na njih se, ako posebnim zakonom nije drukčije određeno, na odgovarajući način primjenjuju pravila koja vrijede za opća dobra. Zakon o cestama također javne ceste određuje kao javno dobro u općoj uporabi.

34. Na zemljištu koje nedvojbeno predstavlja javno dobro u općoj uporabi ne može se steći posjed pojedinca pa se na takvom zemljištu u pravilu ne pruža posjedovna zaštita. Međutim, važna je iznimka da sama formalna oznaka zemljišta nije uvijek dovoljna ako je konkretni dio zemljišta faktično izgubio svojstvo, značaj i svrhu javnog dobra. Ako je, primjerice, javni put faktično izgubio svoju javnu funkciju i određeni se njegov dio dugi niz godina mirno koristi kao sastavni dio privatnog zemljišta, sudska praksa dopušta posjedovnu zaštitu.

35. U konkretnom slučaju takva iznimka, prema provedenim dokazima, nije ostvarena u odnosu na kčbr. 5866. Nije dokazano da je predmetni put izgubio svojstvo, značaj ili svrhu javnog dobra. Naprotiv, nesporno je da se koristi za promet vozilima i pješaka. Stoga tužitelji na samoj kčbr. 5866 ne mogu osnovano tražiti zaštitu svog posjeda jer je riječ o javnom dobru u općoj uporabi na kojem nije moguće steći posjed niti ostvariti posjedovnu zaštitu jer javno dobro nije faktično izgubilo tu svoju funkciju.

36. Međutim, geodetskim vještačenjem je utvrđeno da se dio stepeništa nalazi i na kčbr. 5867 i da je taj dio kčbr. 5867 bio u posljednjem mirnom posjedu tužitelja u trenutku izvođenja radova pa činjenica da je drugi dio stepeništa zahvaćao javno dobro na kčbr. 5866 ne isključuje mogućnost posjedovne zaštite za dio stepeništa koji se nalazi na nekretnini tužitelja.

37. Drugim riječima, ne može se iz činjenice da je kčbr. 5866 javno dobro izvesti zaključak da je svaki zahvat u objekt koji djelomično prelazi na kčbr. 5867 pravno nevažan.

38. Prema rezultatima dokaznog postupka, tužbeni zahtjev u dijelu koji se odnosi na podzid i cisternu nije osnovan u odnosu na kčbr. 5867 jer je vještačenjem utvrđeno da se podzid nalazi u prostoru kčbr. 5866, a cisterna na kčbr. 5864. Isto vrijedi i za zahtjev koji se odnosi na zelenilo jer nije dokazano da je bilo na dijelu zemljišta koje su tužitelji mirno posjedovali.

39. U odnosu na stepenice vještačenjem je utvrđeno da su one dijelom smještene na kčbr. 5867 te da tuženik ne osporava da je tijekom radova došlo do

oštećenja najmanje jedne stepenice. Zbog toga postoji činjenična osnova za zaključak da je tijekom izvođenja radova došlo do fizičkog zahvata na dijelu stepeništa koji se proteže na kčbr. 5867.

40. Prema iskazima svjedoka Helene Škreblin i tužitelja Žarka Škreblina, stepenište je bilo u uporabi i predstavljalo je dio prostora koji su tužitelji koristili. Svjedok Helena Škreblin je navela da je od svog dolaska 2009. zatekla stepenište, potporni zid i cisternu dok je tužitelj naveo da su stepenice postojale prije nego je njegova teta kupila nekretninu 1974. Njihove iskaze sud je cijenio zajedno s nalazom geodetskog vještaka čiji nalaz potvrđuje činjenicu da se dio stepeništa nalazi na kčbr 5867.

41. U odnosu na prigovor tuženika da tužitelji nisu vlasnici kčbr. 5867 sud ističe da je člankom 22. stavkom 2. ZVDSP-a izričito propisano da se posjedovna zaštita pruža prema posljednjem stanju posjeda bez obzira na pravo na posjed i pravni temelj posjeda. Pravne posljedice naknadnog otuđenja predmeta spora u procesnom smislu uređuje članak 195. stavak 1. ZPP-a prema kojem okolnost da je stvar ili pravo o kojemu teče parnica otuđena nakon podnošenja tužbe ne sprječava dovršetak parnice među istim strankama. Stoga činjenica da je sada kao vlasnik odnosno posjednik kčbr. 5867 upisana Sanja Milinović sama po sebi ne dokazuje da tužitelji u trenutku navodnog smetanja nisu bili posjednici.

42. Iz zemljišnoknjižnog izvotka proizlazi da je pravo vlasništva s tužitelja Srečka i Žarka Škreblina na Sanju Štrkalj-Milinović preneseno na temelju ugovora o kupoprodaji koji je zaprimljen u Zemljišnoknjižnom odjelu u Gospiću tek 13. listopada 2023. dok je predmetna tužba podnesena 25. veljače 2022., a navodno smetanje dogodilo se u siječnju 2022.

43. Stoga su tužitelji po ocjeni suda u trenutku navodnog smetanja i u trenutku podnošenja tužbe imali aktivnu legitimaciju za traženje posjedovne zaštite te naknadni prijenos prava vlasništva na treću osobu ne može retroaktivno izmijeniti činjenicu tko je bio posjednik u trenutku navodnog smetanja niti sam po sebi dovesti do gubitka prava na utvrđenje počinjenog čina smetanja.

44. Međutim, u odnosu na zahtjev za uspostavu prijašnjeg posjedovnog stanja ističe se da prema članku 22. stavku 1. ZVDSP-a posjednik kojem je posjed samovlasno smetan ima pravo zahtijevati uspostavu posjedovnog stanja kakvo je bilo u času smetanja. Smisao tog zahtjeva jest vraćanje faktičnog posjeda osobi čiji je posjed bio smetan. Tužitelji su nakon podnošenja tužbe prodali nekretninu i prenijeli vlasništvo i posjed na Sanju Štrkalj-Milinović pa više ne postoji faktična mogućnost da se posjedovno stanje na toj nekretnini uspostavi u korist tužitelja kao sadašnjih posjednika jer oni to više nisu.

45. Prema tome, naknadni prijenos prava vlasništva ne dovodi automatski do nedostatka aktivne legitimacije za zahtjev kojim se traži utvrđenje da je raniji posjed bio smetan, ali ima odlučno značenje za zahtjev kojim se traži uspostava prijašnjeg posjedovnog stanja. Naime, kako tužitelji više nisu posjednici kčbr. 5867 oni ne mogu osnovano zahtijevati da se u njihovu korist uspostavi posjedovno stanje na nekretnini koju su u međuvremenu otuđili i čiji je posjed prenesen na treću osobu.

46. Osim toga, u konkretnom slučaju sud je cijenio da se zahtjev za uspostavu odnosi na izgradnju novog stepeništa dok iz provedenih dokaza proizlazi da je oštećeni dio stepeništa naknadno popravljen. Stoga, neovisno o pitanju aktivne legitimacije, ne postoji činjenična osnova za nalažanje tuženiku da ponovno izgradi stepenište ako je njegovo ranije stanje već uspostavljeno.

47. Za podzid i cisternu geodetsko vještačenje ne potvrđuje da se nalaze na kčbr. 5867, nego na kčbr. 5866 odnosno kčbr. 5864. Za stepenište je, nasuprot tome, utvrđeno da se djelomično nalazi na kčbr. 5867, a sama činjenica da je tijekom radova došlo do njegova oštećenja nije sporna.

48. S obzirom da je dokazano da se dio stepeništa nalazio na kčbr. 5867, da su taj dio neposredno prije radova faktično posjedovali tužitelji i da ga je tuženik tijekom izvođenja radova bez njihove volje oštetio ili zatrpao, ispunjene su materijalnopravne pretpostavke za zaključak da je na tom dijelu kčbr. 5867 došlo do samovlasnog smetanja posjeda.

49. U pogledu pasivne legitimacije tuženika, ističe se da iz provedenog dokaznog postupka proizlazi da je tuženik bio neposredni izvođač spornih radova na predmetnoj cesti. Radove su fizički izvodili radnici i mehanizacija tuženika dok je Općina Karlobag kao osnivač tuženika bila naručitelj odnosno nalogodavac. Sama okolnost da je tuženik radove izvodio po nalogu Općine Karlobag ne isključuje njegovu pasivnu legitimaciju u postupku zbog smetanja posjeda.

50. Sukladno članku 20. stavku 2. ZVDSP-a samovlasno posjed smeta onaj tko posjedniku bez njegove volje oduzme posjed ili ga u posjedovanju uznemirava dok prema članku 21. stavku 1. istog Zakona osoba koju drugi samovlasno smeta u posjedu ima pravo na zaštitu posjeda. Prema tome, za ocjenu pasivne legitimacije odlučno je utvrditi je li tuženik svojim konkretnim radnjama sudjelovao u izvršenju čina kojim je promijenjeno posljednje stanje posjeda.

51. U konkretnom slučaju ta je pretpostavka ispunjena jer je upravo tuženik izvodio predmetne radove na terenu i tijekom izvođenja radova oštetio stepeništa tužitelja što proizlazi i iz iskaza zakonske zastupnice tuženika. Tuženik kao neposredni izvođač spornih radova može biti tužen u postupku zbog smetanja posjeda neovisno o tome što je radove izvodio po nalogu Općine Karlobag.

52. U odnosu na prigovor prekluzije odnosno nepravodobnosti tužbe ističe se da je člankom 21. stavkom 3. ZVDSP-a izričito propisano da pravo na zaštitu posjeda prestaje protekom trideset dana od dana kada je smetani saznao za čin smetanja i počinitelja, a najkasnije godinu dana od dana nastalog smetanja.

53. U konkretnoj situaciji tuženik tvrdi da su tužitelji za radove i čin smetanja saznali više od 30 dana prije podnošenja tužbe te se poziva na iskaz svjedoka Helene Škreblin. Međutim, prema iskazu Žarka Škreblina, on je za predmetne radove saznao od pokojnog Petra Milinovića u drugoj polovici siječnja 2022. nakon čega je nekoliko dana kasnije osobno otišao na teren. Tužba je podnesena 25. veljače 2022. pa stoga između saznanja tužitelja i podnošenja tužbe nije proteklo 30 dana.

54. Činjenica da je svjedok Helena Škreblin određene informacije saznala ili da je ranije bila upoznata s radovima nije sama po sebi dokaz da su i tužitelji prije isteka 30 dana znali za čin smetanja i za njegovog počinitelja jer je rok vezan uz saznanje konkretnog smetanog posjednika.

55. Tuženik je istaknuo prigovor prekluzije navodeći da su tužitelji tužbu podnijeli nakon proteka zakonom propisanog roka za ostvarivanje posjedovne zaštite odnosno da su za radove i navodno smetanje posjeda saznali ranije nego što to tvrde.

56. U konkretnom slučaju među strankama nije sporno, odnosno provedenim dokazima je utvrđeno, da su sporni radovi izvođeni u siječnju 2022. Iz iskaza tužitelja Žarka Škreblina proizlazi da je za izvođenje radova i stanje na predmetnoj nekretnini saznao u drugoj polovici siječnja 2022. nakon čega je predmetno mjesto obišao nekoliko dana kasnije i neposredno se uvjerio u izvedene radove i nastale promjene. I drugi izvedeni dokazi potvrđuju da su radovi izvedeni upravo tijekom siječnja 2022.

57. Kako je tužba je u ovom predmetu podnesena 25. veljače 2022., između vremena kada su prema provedenim dokazima tužitelji saznali za smetanje i podnošenja tužbe nije protekao zakonom propisani rok od trideset dana odnosno tuženik, na kojem je bio teret iznošenja činjenica i predlaganja dokaza na kojima temelji svoj prigovor, nije dokazao suprotno.

58. Naime, u smislu članka 219. ZPP-a svaka je stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoje zahtjeve ili kojima pobija navode i dokaze protivnika dok se prema članku 221.a ZPP-a, kada sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o njezinu postojanju zaključuje primjenom pravila o teretu dokazivanja. U konkretnom slučaju tuženik nije dokazao odlučnu činjenicu za svoj prigovor odnosno da su tužitelji za smetanje i njegova počinitelja saznali ranije od vremena koje proizlazi iz provedenih dokaza.

59. Činjenica da su radovi izvedeni tijekom siječnja 2022. predstavlja vrijeme nastanka navodnog smetanja dok je za početak subjektivnog roka potrebno utvrditi i trenutak saznanja tužitelja o tom smetanju i počinitelju.

60. Stoga je, ocjenjujući sve izvedene dokaze sud ocijenio da je tužba podnesena pravodobno i da nije protekao prekluzivni rok iz članka 21. stavka 3. ZVDSP-a.

61. Iz nalaza vještaka proizlazi da se predmetni podzid proteže uz lijevi rub ceste te da se nalazi na kčbr. 5866 dok se cisterna nalazi na kčbr. 5864. Nadalje, stepenište koje vodi prema kući odnosno prema kčbr. 5867 nalazi se dijelom na kčbr. 5867, a dijelom na području ceste odnosno na kčbr. 5866. Na vrhu stepeništa nalazi se ograda koja se nalazi na kčbr. 5867.

62. Nalaz vještaka sud je prihvatio kao stručan, objektivan i uvjerljiv budući da je izrađen na temelju neposrednog opažanja, mjerenja i prikaza stvarnog stanja na terenu te u bitnom nije doveden u pitanje drugim izvedenim dokazima.

63. Među strankama nije sporno, a navedeno proizlazi i iz zemljišnoknjižnih i drugih podataka u spisu, da kčbr. 5866 u naravi predstavlja javno dobro u općoj

uporabi. Javna dobra u općoj uporabi imaju poseban pravni režim te na takvom zemljištu nije moguće steći posjed na način koji bi mogao uživati posjedovnu zaštitu. Zbog posebnog pravnog statusa javnog dobra u općoj uporabi, na dijelu takve nekretnine nije moguće pružiti zaštitu posjeda kao da se radi o privatnoj nekretnini.

64. Stoga činjenica da su tuženikovim radovima zahvaćeni dijelovi kčbr. 5866 uključujući dio na kojem se prema navodima tužitelja nalazio podzid, sama po sebi ne može biti osnova za pružanje posjedovne zaštite tužiteljima. Na javnom dobru u općoj uporabi ne može se uspostavljati posjedovno stanje u korist privatne osobe na način kako to tužitelji zahtijevaju niti se u ovom postupku tuženiku može naložiti vraćanje javne površine u stanje koje bi odgovaralo tužiteljima.

65. Isto vrijedi i za dio stepeništa koji se nalazi na kčbr. 5866. U tom dijelu tužitelji ne mogu zahtijevati posjedovnu zaštitu jer se radi o dijelu javnog dobra u općoj uporabi.

66. U odnosu na dio stepeništa koji se prema nalazu geodetskog vještaka, nalazi na kčbr. 5867 ispunjeni su zakonski uvjeti za pružanje posjedovne zaštite. Naime, u postupku je utvrđeno da su tužitelji predmetnu nekretninu kčbr. 5867 faktično koristili, među ostalim, za pristup kući, vrtu i voćnjaku te za parkiranje i da su se predmetnim stepeništem koristili kao sastavnim dijelom dotadašnjeg načina korištenja nekretnine. Takve navode u bitnom potvrđuju iskazi tužitelja i svjedoka Helene Škreblin, a iz njihovih iskaza proizlazi da su podzid i stepenište postojali prije izvođenja spornih radova te da su ih tužitelji odnosno njihova obitelj faktično koristili kroz dulje vremensko razdoblje.

67. Međutim, nije osnovan tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu u kojem se tvrdi da je tuženik srušio podzid koji pripada tužiteljima, posjekao zelenilo na njihovoj nekretnini i uklonio cisternu za sakupljanje kišnice jer izvedenim dokazima nije dokazano da su se navedeni objekti odnosno stvari nalazili na dijelu nekretnine koji je bio u posjedu tužitelja. Naprotiv, iz nalaza geodetskog vještaka proizlazi da se podzid nalazi na kčbr. 5866 dok se cisterna nalazi na kčbr. 5864. Stoga, u odnosu na te dijelove zemljišta tužitelji nisu dokazali pretpostavke za pružanje posjedovne zaštite u ovom postupku.

68. Isto tako, nije dokazano da je na kčbr. 5867, koja je predmet posjedovne zaštite, došlo do uništenja zelenila u opsegu i na način kako to tužitelji navode u tužbenom zahtjevu.

69. Sud pritom ne zanemaruje iskaze tužitelja i svjedoka koji govore o promjenama na terenu nakon izvođenja radova. Međutim, u postupku zbog smetanja posjeda nije dovoljno dokazati da je na određenom području došlo do izvođenja radova ili promjene faktičnog stanja, već da je konkretna radnja zahvatila posjed tužitelja i da je njome izmijenjeno njegovo posljednje mirno stanje.

70. S druge strane, u odnosu na stepenište koje se djelomično nalazi na kčbr. 5867, iz iskaza tužitelja i zakonske zastupnice tuženika proizlazi da je tijekom izvođenja radova najmanje jedan dio stepeništa bio oštećen. Zakonska zastupnica tuženika izričito je potvrdila da je mehanizacija tijekom radova oštetila jednu stepenicu koja je potom popravljena.

71. Budući da se dio tog stepeništa nalazi na kčbr. 5867, a tužitelji su dokazali da su prije izvođenja radova faktično koristili taj dio stepeništa, proizlazi da je u tom dijelu došlo do promjene njihovog posljednjeg mirnog posjeda.

72. Prema članku 20. stavku 4. ZVDSP-a, nije samovlasno smetanje ako je čin oduzimanja ili smetanja posjeda dopušten zakonom ili odlukom suda odnosno drugog tijela donesenom na temelju zakona koji takav čin dopušta. Istodobno, sama činjenica da je određena radnja poduzeta u javnom interesu ne isključuje samovlast ako za takvo zadiranje u posjed nije postojala odgovarajuća zakonska osnova.

73. U konkretnom slučaju tuženik je dokazao da je radove izvodio po nalogu Općine Karlobag te da je Općina bila naručitelj radova.

74. Međutim, postojanje naloga za uređenje odnosno održavanje ceste ne znači samo po sebi da je tuženik imao ovlast zahvatiti u tuđi privatni posjed izvan granica javne površine. U tom smislu ne može se prihvatiti stav tuženika da se činjenicom postojanja naloga Općine automatski isključuje svaka mogućnost posjedovne zaštite. Prema članku 20. stavku 4. ZVDSP-a odlučno je postojanje zakonske osnove za konkretni čin smetanja, a ne samo postojanje općeg naloga za izvođenje radova.

75. Nadalje, prema članku 22. stavku 1. ZVDSP-a uspostava prijašnjeg stanja mora odgovarati posjedovnom stanju kakvo je postojalo u času smetanja. Stoga se može naložiti samo ona radnja koja je potrebna da bi se ponovno uspostavilo prethodno faktično stanje.

76. U konkretnom slučaju tužitelji su zahtijevali da tuženik sazida novo stepenište. Međutim, iz provedenih dokaza proizlazi da je oštećeni dio stepeništa nakon izvođenja radova već bio naknadno popravljen pa nema osnove tuženiku ponovno nalagati njegovu izgradnju jer bi takav nalog nadilazio svrhu posjedovne zaštite i ne bi predstavljao uspostavu stanja kakvo je postojalo u času smetanja, nego novo uređenje stvari.

77. Dodatno, tijekom postupka došlo je do promjene vlasništva i posjeda predmetne nekretnine jer je uvidom u zemljišnu knjigu sud utvrdio da je 13. listopada 2023. u zemljišnim knjigama provedena uknjižba prava vlasništva u korist Sanje Štrkalj-Milinović dok su tužitelji u vrijeme nastanka predmetnog smetanja i podnošenja tužbe bili osobe koje su tvrdile i dokazivale svoj posljednji mirni posjed. Ta kasnija okolnost ne može retroaktivno učiniti nepostojećim eventualni čin smetanja iz siječnja 2022., ali je od značaja za ocjenu postoji li u trenutku donošenja odluke još uvijek stvarna potreba da se nalože uspostava ranijeg posjedovnog stanja. Posjedovna zaštita prema svojoj naravi štiti faktično stanje posjeda, a ne pravo vlasništva.

78. Slijedom svega navedenog, sud nalazi da tužitelji nisu dokazali sve činjenice potrebne za prihvaćanje tužbenog zahtjeva u opsegu u kojem je postavljen. Nije dokazano da je tuženik smetao njihov posjed na cijelom području na kojem tužitelji to tvrde budući da se većina opisanih radova i objekata nalazi na kčbr. 5866, koja ima status javnog dobra u općoj uporabi odnosno na kčbr. 5864. U odnosu na taj dio nema mjesta pružanju posjedovne zaštite tužiteljima.

79. S druge strane, dokazano je da je predmetnim radovima zahvaćeno stepenište koje se dijelom nalazi na kčbr. 5867 te da je najmanje jedan njegov dio bio oštećen tijekom izvođenja radova. U tom je opsegu dokazano postojanje promjene posljednjeg faktičnog stanja posjeda tužitelja. Međutim, budući da je oštećeni dio stepeništa naknadno popravljen, a imajući u vidu i naknadni prijenos vlasništva i posjeda na treću osobu, ne postoje pretpostavke za usvajanje zahtjeva za uspostavu posjedovnog stanja na način kako to zahtijevaju tužitelji.

80. Stoga sud zaključuje da tužbeni zahtjev, u obliku u kojem je postavljen, nije osnovan u cijelosti. Činjenična osnova za posjedovnu zaštitu postoji samo u ograničenom dijelu koji se odnosi na dokazano oštećenje stepeništa na dijelu kčbr. 5867 dok za ostale opisane radnje tužitelji nisu dokazali da predstavljaju samovlasno smetanje njihova posjeda na nekretnini koja je predmet posjedovne zaštite.

81. Pri takvom stanju stvari sud nije prihvatio tužbeni zahtjev u cijelosti jer bi time pružio posjedovnu zaštitu i za dijelove javnog dobra u općoj uporabi što zakonom nije dopušteno.

82. Prema tome, nije osnovan dio tužbenog zahtjeva tužitelja u dijelu koji se odnosi na podzid, zelenilo i cisternu te na dio stepeništa koji se nalazi na kčbr. 5866 kao javnom dobru u općoj uporabi dok je u odnosu na dio stepeništa koji se nalazi na kčbr. 5867 nesporno utvrđeno postojanje čina smetanja.

83. Stoga je odlučeno kao u izreci rješenja.

84. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbama članka 151. i članka 154. ZPP-a.

85. Prema članku 151. ZPP-a, parnični troškovi obuhvaćaju izdatke učinjene u tijeku ili u povodu postupka, uključujući i nagradu za rad odvjetnika i druge osobe kojima zakon priznaje pravo na nagradu. Prema članku 154. stavku 2. ZPP-a, ako su stranke djelomično uspjele u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojemu je svaka od njih uspjela, zatim od postotka stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak stranke koja je u manjoj mjeri uspjela te potom stranci koja je u većoj mjeri uspjela odmjeriti naknadu dijela njezinih ukupnih troškova koji odgovara tako dobivenom postotku.

86. U konkretnom slučaju tužitelji nisu u cijelosti uspjeli s tužbenim zahtjevom. Njihov zahtjev prihvaćen je samo u dijelu koji se odnosi na utvrđenje da je tuženik tijekom izvođenja radova u siječnju 2022. oštetio dio stepeništa koji se nalazi na kčbr. 5867 dok je zahtjev u preostalom dijelu koji se odnosi na podzid, zelenilo i cisternu, kao i zahtjev za uspostavu prijašnjeg posjedovnog stanja te zahtjev za zabranu budućeg smetanja odbijen.

87. Imajući u vidu sadržaj tužbenog zahtjeva kao i činjenicu da su tužitelji uspjeli samo u dijelu zahtjeva, sud ocjenjuje da su tužitelji u ovom postupku uspjeli u omjeru od 25% dok je tuženik uspio u omjeru od 75%. Naime, tužitelji su osim utvrđenja čina smetanja zahtijevali i uspostavu prijašnjeg posjedovnog stanja te zabranu budućeg smetanja, a uspjeli su samo u odnosu na dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na stepenište, dakle, pretežiti dio njihovog tužbenog zahtjeva je odbijen.

88. Prilikom odlučivanja o visini troškova sud je priznao samo one troškove koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka u smislu članka 155. ZPP-a vodeći računa o pravilima Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine 138/2023. i 107/2025. - dalje: Tarifa).

89. Budući da se radi o postupku zbog smetanja posjeda, na odvjetničke troškove primjenjuje se Tbr. 7. t. 2. Tarife. Za ovu vrstu postupka propisana je jednokratna nagrada za prvostupanjski postupak neovisno o vrijednosti predmeta spora, a primjenjuje se Tarifa koja je bila na snazi u vrijeme pokretanja postupka.

90. Sud je stoga, nakon što je utvrdio koje je troškove svaka stranka pravodobno zatražila i koji su od njih bili potrebni za vođenje postupka utvrdio ukupne opravdane troškove svake stranke, a potom primijenio utvrđeni omjer uspjeha od 25 % na strani tužitelja i 75 % na strani tuženika.

91. Tužitelju je prema Tbr. 7 toč. 2 Tarife priznata jednokratna naknada za 4 radnje u postupku (sastav tužbe, sastav podneska od 7. lipnja 2022., zastupanje na pripremnom ročištu 9. lipnja 2022. i zastupanje na pripremnom ročištu 20. lipnja 2022.) u visini od 250 bodova odnosno iznos od 500,00 EUR, za sastav odgovora na žalbu 50 bodova odnosno iznos od 100,00 EUR, za zastupanje na pripremnom ročištu 12. lipnja 2024. - 50 bodova odnosno iznos od 100,00 EUR, za zastupanje na očevidu 19. srpnja 2024. - 50 bodova odnosno iznos od 100,00 EUR, za zastupanje na ročištu 11. lipnja 2025. - 50 bodova odnosno iznos od 100,00 EUR, za zastupanje na ročištu 25. rujna 2026. - 50 bodova odnosno iznos od 100,00 EUR što ukupno iznosi 1.000,00 EUR odnosno s PDV-om ukupno 1.250,00 EUR. Tužitelju je priznat trošak sudske pristojbe za tužbu iznos od 26,54 EUR, trošak sudske pristojbe za rješenje o smetanju posjeda u iznosu od 60,00 EUR, trošak geodetskog vještačenja u iznosu od 600,00 EUR i trošak izlaska suda na lice mjesta u iznosu od 49,48 EUR odnosno ukupno 736,02 EUR. Dakle, sveukupno tužitelju je priznat trošak od 1.986,02 EUR.

92. Tuženiku je prema Tbr. 7 toč. 2 Tarife priznata zatražena jednokratna naknada za 4 radnje u postupku (sastav odgovora na tužbu, zastupanje na pripremnom ročištu 9. lipnja 2022., sastav žalbe od 20. lipnja 2022. i zastupanje na pripremnom ročištu 20. lipnja 2022.) u visini od 250 bodova odnosno u iznosu od 500,00 EUR što uz pripadajući PDV od 25% ukupno iznosi 625,00 EUR.

93. Kako je uspjeh tužitelja u ovoj parnici 25% to je istome priznat trošak parničnog postupka u iznosu od 496,50 EUR. Kako je uspjeh tuženika u ovoj parnici 75% to je istome priznat trošak parničnog postupka u iznosu od 468,75 EUR.

94. Iako su tužitelji uspjeli u manjem postotku (25%) njihovi su opravdani troškovi bili znatno veći (zbog troškova vještačenja, pristojbi i očevida koji iznose 736,02 EUR, a koje tuženik uopće nema) pa zbog toga nakon međusobnog prebijanja tuženik mora platiti tužiteljima iznos od 27,75 EUR.

95. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci rješenja.

U Gospiću 12. listopada 2026.

Sudac:
Mirjana Kosanović

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana ročišta za objavu rješenja za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu odnosno od dana primitka rješenja za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dna:

1. Odvjetnik Marko Kadlik, Nin, Dalmatinska ulica 6
2. Odvjetnik Petar Tomljanović, Senj, S. S. Kranjčevića 3/d

Broj zapisa: **9-3088e-70964**

Kontrolni broj: **0e162-3675a-769cf**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Gospiću** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.